

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0029/2010

3.3.2010

ДОКЛАД

относно политиката за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи?
(2009/2105(INI))

Комисия по земеделие и развитие на селските райони

Докладчик: Giancarlo Scotta'

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ **Error!**
Bookmark not defined.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ **Error! Bookmark not defined.**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И
БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ **Error! Bookmark not defined.**

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ **Error! Bookmark not
defined.**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно политиката за качество на селскостопанските продукти (2009/2105(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 май 2009 г. относно политиката за качеството на селскостопанските продукти (COM(2009)0234),
 - като взе предвид Зелената книга на Комисията от 15 октомври 2008 г. относно качеството на селскостопанските продукти: продуктови стандарти, изисквания към селскостопанското производство и схеми за качество (COM(2008)0641),
 - като взе предвид своята резолюция от 10 март 2009 г. относно гарантиране на качеството на храните, включително хармонизация или взаимно признаване на стандартите¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 9 октомври 1998 г. относно политика за качество на селскостопанските продукти и селскостопанските хранителни продукти²,
 - като взе предвид работния документ на службите на Комисията от октомври 2008 г. относно схемите за сертифициране на качеството на храните,
 - като взе предвид прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика (ОСП),
 - като взе предвид предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на информация за храните на потребителите (COM(2008)0040),
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони и становищата на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A7-0029/2010),
- А. като има предвид, че Европейският съюз има най-високите стандарти за качество на хранителните продукти в света и че тези високи стандарти се изискват от европейските потребители и представляват начин за увеличаване на добавената стойност,
- Б. като има предвид, че подкрепата за малките и средните селски стопанства, които със своето производство и равнища на потребление отговарят на местните изисквания, подпомага както традиционните, така и емпиричните методите на

¹ P6_TA-PROV(2009)0098

² OJ C 328, 26.10.1998, p. 232.

селскостопанско производство, и гарантира, че те се прилагат съгласно най-високите стандарти за качество и безопасност;

- В. като има предвид, че европейските висококачествени продукти представляват „живо“ културно и кулинарно наследство на Съюза и са съществен елемент от икономическия и социален живот на многобройни региони в Европа, като гарантират дейностите, пряко свързани с местните условия, по-специално в селските райони,
- Г. като има предвид, че съществуващата политика относно разпространителската верига намалява шансовете на малките производители да достигнат до по-широк кръг потребители;
- Д. като има предвид, че потребителите показват все по-голям интерес не само към безопасността на храните, но и към произхода и методите на производство на храните; като има предвид, че ЕС вече отговори на тази тенденция, като въведе четири схеми за качество и произход на храните, а именно „защитено наименование за произход“ (ЗНП), „защитено географско указание“ (ЗГУ), „храна с традиционно специфичен характер“ (ХТСХ) и „биологично селско стопанство“ (БСС),
- Е. като има предвид, че в съзнанието на потребителите тези системи за сертифициране са свързани с гаранция за по-добро качество,
- Ж. като има предвид, че е възможно да се използват нови технологии за предоставяне на подробна информация относно произхода и характеристиките на селскостопанските и хранителните продукти,

Общи забележки

1. приветства съобщението на Комисията и това, че в него са включени няколко от препоръките на Парламента, направени в резултат на процеса на обсъждания, започнат посредством Зелената книга относно качеството на селскостопанските продукти; изразява желание да види приложени възможно най-скоро мерките, предложени от Парламента в настоящата резолюция, така че да се предприемат ефективни действия във връзка с обратната информация, получена от страна на земеделските стопани и производители по време на процеса на консултации, и с оглед да се оцени доколко предлаганата регулаторна рамка е желателна, необходима и пропорционална, като се отчитат последиците от икономическата криза и необходимостта да не се предизвикват допълнителни разходи или тежести за производителите;
2. изразява съжаление относно факта, че съобщението на Комисията, изхождайки от съображения за опростяване, което би могло да се окаже с обратен ефект, взема частично под внимание изискванията, формулирани от заинтересованите сектори вследствие публикуването на Зелената книга;
3. подчертава, че качеството е въпрос от ключово значение за цялата хранителна верига и е съществено предимство за поддържането на конкурентоспособността на европейските производители на селскостопански хранителни продукти; счита, че

качеството може да представлява основа за значителни стопански предимства за европейските производители и може да допринесе непряко за развитието на селските райони;

4. счита, че политиката за качество на ЕС може да доведе до подобрена конкурентоспособност и добавена стойност за икономиката на европейските региони, и че често качествената продукция на селскостопански и хранителни продукти е единственият шанс за много селски райони с ограничени алтернативни възможности за производство; също така смята качеството за двигател на разнообразието от продукти и за средство за развиване на уменията на работната сила;
5. призовава за укрепване на политиката за качество на ЕС, тъй като тя представлява важен стимул за това европейските производители да положат по-големи усилия в областта на качеството, безопасността на хранителните продукти и опазването на околната среда; счита, че тази политика може да допринесе за значително повишаване на добавената стойност на продукцията на селскостопанския и хранително-вкусовия сектор на ЕС на един все по-глобализиращ се пазар;
6. изразява увереност, че политиката за качеството може да доведе до важни разработки в европейското селско стопанство, тъй като висококачествените продукти са област, в която се отбелязват високи резултати, като само продуктите със защитено географско указание са на стойност над 14 милиарда евро;
7. счита, че въвеждането на различни равнища на защита на европейските наименования за качество би могло да доведе до несправедливи ситуации, най-вече ако се вземат предвид предимно икономически критерии; счита при все това, че всички географски указания трябва да се ползват от еднаква степен на признание;
8. счита, че предвид все по-отворения пазар от съществено значение е при преговорите със СТО ЕС да отстоява становището, че качествените продукти трябва да се защитават ефективно посредством механизми за защита на правата върху интелектуалната собственост;
9. подчертава, че при преговорите в СТО Комисията трябва да се стреми да постигне споразумение относно нетърговските аспекти, което ще гарантира, че вносните селскостопански продукти отговарят на същите изисквания на ЕС в областта на безопасността на храните, хуманното отношение към животните и опазването на околната среда като произведените в Европейския съюз селскостопански продукти;
10. счита, че новата политика за качеството на ЕС следва да бъде по-отворена към продукти от новите държави-членки, които получиха достъп до системата за регистриране на географски указания едва преди няколко години; счита, че изискванията, на които трябва да отговаря, за да бъде регистриран, даден продукт трябва да са прозрачни и разбираеми не само за кандидатите (производителите), но също така и за потребителите;
11. счита за необходими по-строг надзор и по-голяма координацията между Комисията и държавите-членки, така че да се гарантира, че внасяните в ЕС хранителни

продукти отговарят на нормите на ЕС за качество и безопасност на храните, както и на социалните и свързаните с околната среда норми;

12. подчертава необходимостта от норми за качество, които гарантират ефективна комуникация с потребителите относно начина, по който са произведени продуктите, и които предлагат стимули за подобряване на тези норми, като по този начин допринасят за разширяване на целите на политиката на ЕС;
13. счита, че европейската политика в областта на качеството следва да бъде тясно свързана с реформата на ОСП за периода след 2013 г.; счита, че в контекста на тази политика ЕС трябва да предложи финансова подкрепа с оглед на получаване на селскостопанска хранителна продукция с високо качество; счита, че подобна подкрепа следва да се изразява в развиване, разнообразяване и стимулиране на достъпа до втория стълб на ОСП, по-конкретно по отношение на модернизирани стопанствата и създаването и развитието на микропредприятията в селските райони; подчертава, че финансовата подкрепа за подобряване на качеството на продуктите може да спомогне за насочване към пазара на полу-самоиздържащите се земеделски стопани; счита, че сдруженията на производителите се нуждаят от по-силна подкрепа, по-специално, за да не се поставят малките производители в неизгодно положение;
14. подчертава, че разнообразието следва да продължи да бъде основното предимство на Европа, и че всички качествени продукти, които отговарят на определените от ЕС критерии, следва да се признаят и защитават; счита, че след 2013 г. ОСП следва да подкрепя политиката за качество и по-конкретно усилията на производителите за популяризиране на по-щадящи околната среда методи на производство; изтъква, че регионите са партньори по ОСП и съфинансират и управляват развитието на селските региони; добавя, че поради своята географска близост, регионите партнират на производителите и, по-специално, на производителите на традиционни и биологични продукти; счита, че регионите следва да бъдат включени в признаването и популяризирането на продукти с обозначение, традиционни продукти и биологични продукти;

Селскостопански изисквания и търговски стандарти на ЕС

15. подчертава необходимостта от официално признаване на усилията, които европейските производители полагат за изпълнение на селскостопанските изисквания на ЕС по отношение на стандартите за качество, опазване на околната среда, хуманно отношение към животните и здравните стандарти;
16. във връзка с това призовава Комисията да проведе проучване на различните налични варианти за предоставяне на възможност на европейските производители да демонстрират с продукцията си своя ангажимент за качество, безопасност на храните и спазване на всички европейски производствени стандарти, включително посредством логотип за качество на Европейския съюз, който следва да се предоставя изключително за селскостопански стоки, изцяло произведени в ЕС и който, тъй като би свидетелствал за спазване на законодателството, което е предмет на официален контрол, в никакъв случай не следва да е свързан с допълнителни разходи за стопанските субекти или с финансови или административни тежести за

държавите-членки, които упражняват контрола;

17. счита, че селскостопанските продукти в Европейския съюз сами по себе си отговарят на стандарта за качество, тъй като се произвеждат съгласно законодателните разпоредби на ЕС относно качеството на продуктите, устойчивото производство и критериите, свързани с околната среда и хигиената (кръстосано спазване); счита освен това, че чрез отглеждането на селскостопански продукти се съхраняват културните пейзажи на Европа; при тези условия следва да е възможно съществуването на знак на ЕС за качество „отгледано [произведено или направено] в Европа“;
18. счита, че секторните търговски стандарти играят важна роля в производствената верига и че по тази причина следва да се запазят; те дават видимост на промените на пазара, позволяват на купувачите да сравняват цените, размерите и качеството на продуктите и осигуряват равнопоставени условия в европейската конкуренция;
19. изразява съжаление поради почти цялостното разрушаване на пазарните правила на Общността в сектора на плодовете и зеленчуците; призовава държавите-членки и Комисията да започнат задълбочено обсъждане с цел проучване на въздействието на тази мярка с оглед на възстановяване, по необходимост, на стабилна рамка на Общността, която да подобри прозрачността на търговските операции и да установи общ език за търговските субекти, както и съобразени с потребителите критерии за качество;
20. подкрепя въвеждането на допълнителни незадължителни запазени термини, по-конкретно установяването на ясно определение и употреба на термините „планински продукти“, „островни продукти“, „местни продукти“ и „продукти с ниски емисии на въглероден диоксид“, и приемането на насоки на ЕС относно тяхната употреба; също така изразява подкрепа за хармонизиране на равнището на Общността на термина „планински продукти“, който понастоящем е регламентиран само в отделни държави-членки; призовава Комисията да проведе проучване относно по-нататъшното разработване на етикетването на „въглеродния отпечатък“ в посока към по-всеобхватно измерване на „екологичния отпечатък“, тъй като етикетите или термините, които се отнасят само до въглеродни равнища, не отчитат други важни аспекти, като например въздействието върху водните ресурси и биологичното разнообразие;
21. счита, че е необходимо да се поощрява доброволното етикетване на други производствени методи, съобразени с опазването на околната среда и хуманното отношение към животните, по подобие на „интегрираното производство“, „паша на открито“ и „планинско селско стопанство“;
22. счита, че продукти от планински области и продукти от области без ГМО следва да се защитават; следователно призовава Комисията да положи всички усилия да гарантира, че тези области са надлежно защитени;
23. призовава Комисията да започне процес на разглеждане на възможността за въвеждане на показатели за качеството, свързани със социалните условия на производство, например доходи на производителите и договорни отношения между

производители, преработватели и търговци;

24. настоятелно призовава на потребителите да се предоставя цялата налична необходима информация; поддържа въвеждането на задължително законодателство относно обозначението „място на отглеждане“ за изходните продукти за всеки случай поотделно; счита, че това трябва да се направи по такъв начин, че да отчита разходите за подобна работа в цяла Европа, както и специфичните характеристики на определени сектори;
25. отбелязва, че етиктиране с обозначаване на мястото на отглеждане се прилага успешно в държави като Австралия и САЩ и че това вече е задължително в ЕС за редица селскостопански продукти;
26. изтъква, че посочването на допълнителна и специфична информация е доброволно и че общото съдържание на етикета не трябва да се претоварва; счита, че знакът на ЕС за качество следва да продължи да се разпознава ясно и приоритетно;
27. счита, че следва също така да се разгледат алтернативни методи за предоставяне на информация, например чрез интернет или баркодове, или пък върху касовата бележка;
28. призовава Комисията да проведе задълбочено техническо и икономическо проучване, за да гарантира, че новото законодателство не налага прекалени разходи върху хранително-преработвателния сектор, по-специално върху малките и средните производители; това проучване следва да разгледа доколко е възможно въвеждането на задължително обозначение на мястото на отглеждане за преработени продукти, които съдържат „главни съставки“ (т.е. съставка на хранителен продукт, която представлява повече от 50% от теглото на сухото вещество на този хранителен продукт) или „характеризиращи съставки“ (т.е. съставка от дадена храна, която обикновено се свързва от потребителите с името на храната) съгласно определенията в член 2 от предложението за регламент на ЕС относно предоставянето на информация за храните на потребителите;
29. изисква опростяването на нормите и повишаването на доверието в запазен знак за качество на ЕС да допълват удостоверенията или указанията за местен, регионален или национален произход, вече съществуващи в държавите-членки;
30. призовава Комисията да запази последователност в предложенията си относно политиката за качество на селскостопанските продукти по отношение на обозначението на държавата на произход и предложението за регламент относно предоставянето на информация за храните на потребителите; счита, че политиката за качеството на селскостопанските продукти следва да се изпълнява така, че да отчита разходите за новата политика, както и спецификите на отделни сектори, като например сектора на преработените селскостопански продукти;

Географски указания и традиционни специалитети

31. счита, че системата за защитени наименования за произход и за географски указания е един от инструментите на ОСП, насочени към подкрепа за развитието на

селските райони, опазване на културното наследство на регионите и поощряване на диверсификацията на заетостта в селските райони;

32. счита, че географските указания са от голямо значение за европейското селско стопанство: изразява мнение, че трите схеми за регистриране на географски указания (за вина, за спиртни напитки и за селскостопански и хранителни продукти) следва да се запазят в настоящия си вид;
33. счита, че настоящата система на ЕС за защита на продуктите с географско указание следва да бъде запазена и че следва на всички географски указания да се предостави защита на общностно равнище; счита също така, че не следва да се установяват паралелни национални или регионални системи за защита, тъй като те биха могли да доведат до различни равнища на защита; счита, че не е необходимо да се въвеждат допълнителни системи за сертифициране на храните на общностно равнище, тъй като това би обезценило вече съществуващите системи и би объркало потребителите;
34. счита също така, че двата съществуващи инструмента – защитено наименование за произход (ЗНП) и защитеното географско указание (ЗГУ) – следва също така да се запазят за в бъдеще поради високата си степен на признание и успех; поддържа становището, че за потребителя е необходимо да се направи по-ясно разграничение между ЗНП и ЗГУ и че това може да се постигне посредством цялостно усилие за осведомяване и популяризиране, което включва финансова подкрепа от Общността в контекста както на международния пазар, така и на трети държави, наред с другото, чрез увеличаване на процента на общностното съфинансиране;
35. счита, че действащите правила на ЕС относно географските указания следва да се допълнят, за да се гарантира, че напълно се признава и утвърждава ролята на организации, определени или признати от държавите-членки да отговарят за управлението, защитата и/или насърчаването на правата на интелектуална собственост, предоставени чрез регистрация на географски указания;
36. счита, че въз основа на опита на производителите се установи, че управлението на качеството на продукта посредством спецификациите за ЗНП и ЗГУ и ефективността на защитата срещу подправяне не са достатъчни за по-нататъшното развитие на продуктите с географско указание; счита, че законодателството на ЕС следва да се измени, за да позволи на държавите-членки да признават и засилват характерната роля на организации, които те определят или признават за отговорни за управлението, защитата и/или насърчаването на географските указания и техните права на интелектуална собственост, и да разрешават на такива организации да адаптират производствения потенциал към пазарните потребности въз основа на справедливи и недискриминационни правила;
37. предлага да се утвърди ролята на консорциумите¹, собственици на географски указания, с цел определяне на законодателството по отношение както на управлението на обема, така и на използването на географски указания по

¹ Например, „consortium“ в Италия, „consejo regulador“ в Испания и „organisme de défense et de gestion“ или „détenteur d'IG“ във Франция.

отношение на произведените продукти; счита, че консорциумите следва да могат да играят роля в координирането на стопанските субекти с оглед възможно най-точно привеждане на произведените и пуснати на пазара количества в съответствие с количествата, които пазарът може да поеме, както и в мерките за насърчаване по отношение на земеделските стопани и потребителите; счита, че това би могло да гарантира по-ефективно дългосрочната осъществимост на различните стадии на производство, преработка и разпространение, което е от съществено значение за живота в селските райони; добавя, че контролът на количеството е едно от изискванията на контрола на качеството; счита, че определянето на ролята на консорциумите следва да се включи в общностното законодателство; счита, че практиките и опитът в различните държави-членки на ЕС биха могли да се документират и да се използват за определяне на правата и задълженията на консорциумите;

38. счита, че към процедурата по регистриране за всеки от тези инструменти не следва да се включват допълнителни критерии, по-скоро целта следва да бъде нейното опростяване; отбелязва, че настоящите процедури за регистриране на ЗНП и ЗГУ са сложни и продължителни; настоятелно призовава Комисията да намери начини за ускоряване на този процес;
39. подчертава необходимостта от рационализиране на обработването на заявленията за регистрация, но не подкрепя идеята за съкращаване на процедурата за контрол чрез прибързано и произволно отхвърляне на заявления, които Комисията счита за непълни; изразява съжаление от факта, че в много случаи първоначалните мнения на Комисията се формират прекалено бързо или не отговарят на съответния случай, което се дължи на недостатъчно разбиране на специфичните характеристики на продукта или на местния пазар;
40. призовава Комисията да извърши проучване относно подходящата информация (етикетиране и всякакви други налични средства), необходима за продуктите със ЗНП и ЗГУ, предлагани на пазара под частно търговско наименование на разпространител; призовава за задължително регистриране със ЗНП и ЗГУ на наименованието на производителя, когато продуктът се предлага на пазара под частно търговско наименование на разпространител;
41. счита, че в случаите, когато продукт с географско указание се използва като съставка, организацията, отговаряща за географските указания, или компетентният орган следва да могат да определят правила за използването на това наименование в търговското наименование на преработения продукт и следва да имат право да извършват конкретни проверки, за да се уверят, че характеристиките, образът и репутацията на продукта с географско указание не са накърнени; счита, че Комисията следва да определи ясни насоки за използването на наименованията на продуктите с географско указание, включени като съставки, в етикетите на преработените продукти, за да не бъдат подвеждани потребителите; 42. подкрепя установяването на общностни правила, които да позволят на органите, занимаващи се с управлението на географските указания, да разработят пакети от правила за техните продукти, за да гарантират, че високото им качество по никакъв начин не се намалява;

43. противопоставя се на идеята, че географските указания биха могли да се заместят с търговски марки, тъй като това са фундаментално различни правни инструменти; подчертава, че е необходимо по-добре да се обяснят разликите между търговските марки и географските указания; призовава за ефективно прилагане на съществуващите общностни правила, за да бъде невъзможно да се регистрира марка, включваща или позоваваща се на защитени наименования за произход (ЗНП)/ защитени географски указания (ЗГУ) от стопански субекти, които не представляват организациите на производителите на тези ЗНП/ЗГУ;
44. също така изисква цялостна защита *ex-officio* на географските указания като задължение за органите във всички държави-членки; изразява желание да види този въпрос разгледан по-конкретно посредством преразглеждане на Регламент (ЕО) № 510/2006 от 20 март 2006 г относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни¹ и посредством по-добро определение на приложимите процедури за контрол на всички етапи от търговията с продукти, както преди, така и след пускането им на пазара;;
45. счита, че инструментът „храна с традиционно специфичен характер“ (*ХТХТ*) трябва да се запази, като в същото време съответните правила за регистриране се нуждаят от допълнително опростяване; във връзка с това призовава Комисията да преразгледа инструмента ХТСХ и да проучи възможностите за по-бърза процедура за кандидатстване, както и за предоставяне на по-добра защита на продуктите по тази схема, както и всякакви други начини схемата да се направи по-привлекателна за производителите; припомня, че ХТСХ е относително нов инструмент, което обяснява бавното му развитие; счита, че производителите следва да бъдат осведомени по-добре относно този инструмент, така че той да се стане добре познат инструмент за насърчаване на качеството в Европа;
46. счита, че за да не се загуби знанието за традиционните храни и как те са били приготвяни поколения наред, Комисията следва да обмисли създаването на европейска база данни за старинни рецепти и исторически начини на приготвяне на храни;
47. подкрепя създаването на инструменти за колективно популяризиране и рекламиране на малки традиционни, местни и занаятчийски продукти, свързани с конкретни области и обозначени с географско наименование, за които процедурите за достъп до ЗНП/ЗГУ биха били твърде тромави и скъпоструващи;
48. припомня, че някои продукти с географски указания системно се фалшифицират в трети държави; това подрива репутацията и образа на съответния продукт и заблуждава потребителите; подчертава, че гарантирането на защитата на географското указание в трета държава е дълга и трудна процедура за производителите, тъй като всяка трета държава може да е развила своя собствена система на защита; приканва Европейската комисия да подкрепи технически и финансово организациите, отговарящи за географските указания, за да улесни разрешаването на проблемите с присвояването;

¹ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12

49. призовава към по-добра защита на географските указания

- в СТО, както чрез увеличаване на обхвата на защитата, посочен в член 23 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост (ТРИПС), така че да обхваща всички продукти с географско указание, така и чрез създаване на правно обвързващ многостранен регистър на ЗГУ; и
- в трети държави, чрез договаряне на двустранни споразумения, по-специално с икономически важните държави;
- подкрепя целта на Комисията географските указания да се включат в обхвата на „Търговското споразумение за борба с фалшифицирането“ и в предмета на дейност на бъдещата „Европейска обсерватория за фалшификатите и пиратството“; и
- счита, че Комисията следва да работи в по-тясно сътрудничество с органите, представляващи производителите на продукти с географско указание, преди да започне търговски преговори и през целия преговорен процес;
- счита, че действителният напредък по отношение на географските указания е съществена предпоставка за балансирано споразумение в контекста на преговорите по въпроси, свързани със земеделието в рамките на СТО;

50. вярва, че е от съществено значение да се подобрят информационните кампании и насърчаването във връзка с единствената по рода си защита на ЗГУ; призовава Комисията да продължи насърчаването на понятието ЗГУ в трети държави, в частност чрез засилването на мисиите за техническо подпомагане съвместно с европейските производители на продукти с географско указание и/или техните представителни организации;

Интегрирано производство

51. счита, че е необходимо да се насърчават производствени системи, които не замърсяват околната среда и се стремят към рационализиране на суровините и енергията, използвани в производствения процес, както е при интегрираното производство;

52. подчертава, че въвеждането на законодателство на европейско равнище относно интегрираното производство би направило по-видими усилията на европейските селскостопански производители и животновъди в областта на безопасността на храните, околната среда и хуманното отношение към животните в сравнение с вноса от трети държави; вярва, че едновременно с това следва да се започне кампания за насърчаване и маркетинг на европейското интегрирано производство;

53. подкрепя насърчаването на системи за производство на качествени храни в съответствие с критерии за устойчивост, както е при интегрираното производство; призовава за общностно регулиране в тази област, за да се уеднаквят съществуващите критерии в различните държави-членки, съпроводено от подходяща кампания за популяризиране, информираща потребителите за най-

съществените аспекти на европейското интегрирано производство;

Биологично земеделие

54. потвърждава своето убеждение, че биологичното селско стопанство предлага на потребителите ползи за здравето, както и гаранции, че съответният производствен процес не вреди на околната среда чрез използването на изкуствени торове, и също така предлага значителна възможност за растеж на европейските селскостопански производители, въпреки че само по себе си то не е решение на въпроса с бъдещото глобално снабдяване с храни; подкрепя предприетите напоследък усилия за разработване на биологичен логотип на ЕС, приложим за всички отгледани в ЕС продукти;
55. застъпва становището, че следва да съществува истински единен пазар на биологични продукти и че за постигането на тази цел е голямо значението на въвеждането на задължителен общностен логотип; в тази връзка изразява подкрепата си за рамката, установена в Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91, и изразява надежда, че въпреки че е в сила не от дълго, целият му законодателен потенциал ще бъде използван във възможно най-кратки срокове;
56. подчертава, че и държавите-членки, и ЕС имат задължението да насърчават качествените продукти и защитата им в международен план; във връзка с това изразява убеждение, че е необходим по-строг контрол за биологичните продукти от трети държави в интерес на честната конкуренция между биологичните продукти от ЕС и от трети държави;
57. счита, че появата на небιологични продукти, обозначени по начин, който внушава, че са продукти на биологичното селско стопанство, вреди на развитието на общия пазар на биологични продукти в ЕС; във връзка с това изразява безпокойството си от опитите за разширяване на прилагането на етикета за биологично производство за хранителни продукти, които не са произведени съгласно принципите на биологичното селско стопанство;
58. загрижен е за нарастващия брой частни етикети за биологично производство за нехранителни продукти, бързо разширяващ се сектор, необхванат от Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91¹; призовава Комисията да оцени дали разпоредбите следва да се разширят, за да обхванат този сектор;
59. отново потвърждава, че за по-доброто функциониране на вътрешния пазар на биологични продукти е необходимо:
- да се гарантира, че биологичните продукти от трети държави отговарят на същите изисквания като биологичните продукти от ЕС и че се засилва

¹ ОВ L 189, 20.07.2007 г., стр. 1

мониторингът върху това;

- да бъде обозначавана държавата на произход върху внасяните от трети държави биологични продукти - както пресни, така и преработени - независимо дали се използва или не логотипът на Общността за биологични продукти,
- да бъде повишено доверието в логотипа на ЕС с помощта на програма за поощряване на производството на биологични продукти, и
- обозначаването на неселскостопанските продукти, които се споменават във връзка с биологичния метод на производство, да бъде различно от обозначаването на селскостопанските продукти;

60. приветства създаването, на равнище държави-членки, на агенции за традиционни и биологични продукти; счита, че е необходимо всяка държава-членка да разполага с обществени и частни органи, признати както от производителите, така и от потребителите, и отговарящи за проверките на националното производство на биологични и висококачествени продукти, както и за популяризирането им;

61. призова Комисията да очертае как предлага да насърчава местната търговия с щадящи околната среда земеделски продукти;

Частни системи за сертифициране

62. подчертава, че понастоящем частните системи за сертифициране не предоставят допълнителна информация относно качеството на съответните продукти: в много случаи, те по-скоро се превръщат във финансово и административно бреме за достъпа на земеделските стопани до пазара;

63. призовава за изготвяне на инвентар с всички частни системи за сертифициране, които се изисква да спазват европейските производители в допълнение към вече наложените от законодателството на ЕС спецификации относно качество; подкрепя създаването на законодателна рамка на Общността от основни принципи за прозрачно прилагане на въпросните частни системи за сертифициране;

64. подкрепя инициативата на Комисията за разработване на насоки за най-добри практики за функционирането на всички схеми, свързани с качеството на земеделските продукти; тези насоки следва да се изпълняват от всички стопански субекти и да включват поредица от понятия, които да помагат на производителите да увеличават добавената стойност на продукцията си, да стимулират взаимното признаване на схемите за сертифициране и участието на производителите в тяхното разработване и да благоприятстват, чрез организациите на производителите, опростяването на административната тежест по сертифицирането с цел максимално намаляване на разходите на земеделските стопани;

Политика за информиране и насърчаване

65. изразява съжаление, че Комисията не посочва в своето съобщение необходимостта от подкрепа на мерките за стимулиране, които са толкова необходими за

гарантиране на рентабилизирането на положените от европейските земеделски стопани усилия в областта на качеството, безопасността на храните и околната среда; счита, че насърчителните инструменти, с които разполага Европейският съюз, трябва да бъдат преразгледани, за да се подобри тяхната ефективност; предлага в тази връзка въведените наскоро помощи за насърчаване в сектора на винопроизводството да се разширят, така че да обхванат пазара на Европейския съюз;

66. подкрепя европейската инициатива за осигуряване във възможно най-голяма степен и възможно най-ефективно на публичност на предимствата на политиките на ЕС за качество и безопасност на храните; препоръчва Комисията и държавите-членки да увеличат усилията си за информиране и насърчаване по отношение на стандартите за качество и безопасност на храните, прилагани за продуктите на Общността;
67. тези усилия с цел комуникация и осведомяване по отношение на географските указания и общностите търговски марки могат да бъдат осъществявани посредством обществени или частни институции, частни лица или организации;
68. счита, че предвид значението на европейския пазар за производителите на продукти с географски указания Комисията и държавите-членки следва да предоставят допълнителни финансови средства за програми за насърчаване на вътрешния пазар, като същевременно продължават да увеличават бюджета за кампании за популяризиране в трети държави;
69. подчертава, че информационната политика следва да бъде насочена не само към потребителите, а и към производителите, тъй като поведението на последните е тясно свързано с познаването им на пазара и на оценката на потребителите за качеството на техните продукти;
70. подчертава ролята, която може да изиграе в това отношение финансирането от страна на ЕС, по-специално благодарение на средствата в рамките на ЕЗФРСР (Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони); обръща внимание обаче върху по-строгите условия за кредитиране на дребните производители в контекста на световната финансова криза, което неминуемо довежда до силно ограничаване на достъпа на тези производители до възможностите за съвместно финансиране, предлагани от програмите за развитие на селските райони; в този контекст предлага Комисията да обмисли хармонизиране на системата за земеделски кредити на равнище ЕС;
71. приветства насърчаването на пазарите за земеделски продукти, пряко ръководени от селскостопански производители, като места за продажба на сезонни местни продукти, тъй като това е начин да се осигурят справедливи цени за качествените продукти, като същевременно се заздравява връзката между продукта и мястото на произход и се стимулират потребителите да правят информиран избор въз основа на качеството; счита, че държавите-членки следва да насърчават създаването на пазари, където производителите да могат да запознаят пряко потребителите със своите продукти;
72. призовава за разработване на програми за насърчаване на продажбите на местния

пазар, за да се подкрепят инициативите за местно и регионално преработване и пускане на пазара; вярва, че това може да се постигне например чрез кооперативи на производители, предвид техния принос за засилването на добавената стойност в съответния селски район;

73. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

В условията на глобализацията на пазарите и сериозната криза, засегнала понастоящем Европа и европейското селско стопанство, една от възможните реакции на селскостопанския пазар е да се насочи вниманието върху качеството на продуктите.

Политиката на ЕС относно качеството може да увеличи конкурентоспособността и да създаде добавена стойност за икономиката на европейските региони: за много селски райони, в които алтернативите за производство са ограничени, това е единствената възможност за развитие.

Политиката относно качеството е неотделима от общата селскостопанска политика като цяло и не може да остане настрана от новите предизвикателства като борбата срещу изменението на климата, необходимостта от опазване на биоразнообразието, въпросите, свързани с енергийните доставки, развитието на производството на биоенергия и хуманното отношение към животните, както и, разбира се, управлението на водните ресурси в селското стопанство, област, в която обществото очаква подобрения в настоящия момент.

Тази сложна проблематика и нарастващите изисквания на потребителите трябва да се включат по подходящ начин в бъдещата политика за качество на селскостопанските продукти, въз основа на концепция за качеството, която не е ограничена или статична, а е свързана с големия потенциал на модерното селско стопанство, което в Европа е динамично, богато и разнообразно и може да предложи не само висококачествени хранителни продукти, но и услуги от основен интерес за едно непрекъснато развиващо се общество.

Докладчикът посреща със задоволство съобщението на Комисията и включването на препоръките на Парламента след разискванията относно Зелената книга за качеството на селскостопанските продукти. Той изразява също така надежда, че мерките, предложени от Парламента в настоящия доклад, резултат от дискусии и оценки, получени от представители на различни асоциации в този сектор, ще бъдат изпълнени във възможно най-кратки срокове.

На първо място, докладчикът разглежда изискванията за селскостопанско производство и търговските стандарти. Взема под внимание предложението на Комисията за логотип на ЕС за продукти, произведени и преработени единствено в Европа. Този логотип ще предостави защита за европейските продукти, отговарящи на европейските производствени стандарти, и може да представлява официално признание за усилията на европейските селски стопани за запазване на високи стандарти на производство. Поради това се предлага Комисията да проведе проучване относно възможността за въвеждане на такъв логотип, въз основа на спазването на критериите за качество, необходими за гарантиране на винаги високи стандарти.

Що се отнася до правилата за предлагането на пазара на селскостопанските продукти, докладчикът счита, че те остават от първостепенно значение като средство, което гарантира прозрачността на пазарните операции и позволява на купувачите, от търговците на едро до потребителите, да сравняват цената, размерите и качеството на

продуктите, а също гарантира и равностойни условия на конкуренция в рамките на Европейския съюз.

Докладчикът подкрепя незадължителното въвеждане на нови запазени термини като „планински продукти” или „с ниски емисии на въглероден диоксид“. Определението на тези термини следва да се уеднакви на равнище на Общността.

Потребителите често бъркат географското указание къде е преработен хранителният продукт с мястото на произход на самия селскостопански продукт и често не знаят как функционира хранителната верига.

Докладчикът счита, че само задължителното обозначаване на мястото на производство на изходните продукти може да даде на потребителите пълна информация относно качеството на продуктите, които купуват, тъй като продуктите се подлагат на производствен цикъл, имащ значително отражение върху техните характеристики по отношение на качеството и безопасността на храните. Той изразява също така надежда, че ще се въведе законодателство, предвиждащо обозначаване на мястото на производство на преработените хранителни продукти.

На второ място, докладчикът разглежда въпроса за географските указания и традиционните специалитети.

Географските указания са от голямо значение за европейското селско стопанство, не само в икономическо, но и в етично, екологично и социално отношение, от гледна точка на обвързаността на продуктите с територията, на която са произведени, и запазването и развиването на селските райони в контекста на традицията, историята, вкусовете и уникалните познания, наследени от миналото. Поради тази причина докладчикът счита, че трите съществуващи системи за регистрация на географските указания следва да бъдат запазени в настоящата им форма.

По отношение на инструментите за ЗНП и ЗГУ докладчикът предлага те да продължат да бъдат две отделни системи за географско указание, тъй като създаването на единна система за защита не би взело предвид специфичните различия в естеството и силата на обвързаността между продуктите и географската област, в която са произведени, както и различните норми по отношение на производството и преработването на селскостопанските продукти.

Докладчикът счита, че опростяването на правилата е желателно, когато целта е да се намалят бюрократичните процедури за предприятията, но че това не следва да води до каквото и да е снижаване на стандартите, достигнати от европейските продукти благодарение на съществени усилия и инвестиции.

Що се отнася до защитата *ex officio* на географските указания като задължение на органите на всички държави-членки, докладчикът изразява подкрепа за преразглеждане на Регламент 510/2006 и определяне на специфични европейски процедури.

Във връзка с географските указания на трети държави, докладчикът изразява желание да се подобри защитата на такива указания, като бъдат включени в международните регистри и получат международно признаване чрез системата на СТО.

И на последно място, докладчикът разгледа въпроса за политиките относно насърчаването и комуникацията. Той счита, че с оглед насърчаване на политиката на Европейския съюз за качество е от основно значение да се предприеме интензивна кампания за образование и осведоменост на потребителите по отношение на европейските етикети и гаранциите, които те представляват, като средство за осигуряване на успеха на политиката относно качеството.

Докладчикът счита, че въпросите, свързани с качеството на селскостопанските продукти, са от първостепенно значение, за да се гарантира, че на купувачите и потребителите се предоставя необходимата информация относно характеристиките на продукта. Основната цел е да се продължи да се гарантира, че купуването на продукти с произход от Европейския съюз означава купуване на висококачествени продукти, резултат от различните регионални традиции в Европа.

28.1.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

на вниманието на комисията по земеделие и развитие на селските райони

относно политиката за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи?
(2009/2105(INI))

Докладчик по становище: Pilar Ayuso

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по земеделие и развитие на селските райони да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. призовава за укрепване на политиката за качество на Европейския съюз, тъй като тя представлява важен стимул за това европейските производители да положат поголеми усилия в областта на качеството, безопасността на хранителните продукти и опазването на околната среда; счита, че тази политика може да допринесе за значително повишаване на добавената стойност на продукцията на селскостопанския и хранително-вкусовия сектор на един все по-глобализиращ се пазар;
2. изтъква значението на качествената продукция и запазването на икономическата, социалната и културната мрежа в редица европейски селски региони и подчертава необходимостта от опазване на това наследство, по-специално в регионите с малко алтернативи за производство;
3. изразява съжаление относно факта, че съобщението на Комисията, изхождайки от съображения за опростяване, което би могло да се окаже с обратен ефект, взема частично под внимание изискванията, формулирани от засегнатите сектори вследствие публикуването на Зелената книга;
4. застъпва се за запазване на разграничаването между системите на защитените наименования за произход и защитените географски указания, за да се избегне

занижаване на изискванията, на които трябва да отговарят европейските производители, като същевременно се гарантира запазването на силни връзки със съответния район; подкрепя при все това всички мерки, които гарантират ясна информация за европейския потребител;

5. отхвърля идеята за сливане на системите за регистрация на географските указания за вината, спиртните напитки и хранителните продукти, предвид необходимостта от запазване на тяхната специфика;
6. въвеждането на различни равнища на защита на европейските наименования за качество би могло да доведе до несправедливи ситуации, най-вече ако се вземат предвид предимно икономически критерии; счита при все това, че всички географски указания трябва да се ползват от еднаква степен на признание;
7. призовава Европейската комисия да договори създаването на международен регистър на географските указания в рамките на Световната търговска организация и подкрепя намерението на Комисията да включи географските указания в търговското споразумение за борба срещу фалшифицирането, както и в предмета на дейност на бъдещия европейски център за мониторинг на фалшифицирането и пиратството;
8. подчертава, че при преговорите в СТО Комисията трябва да се стреми да постигне споразумение относно нетърговските аспекти, което да гарантира, че вносните селскостопански продукти отговарят на същите общностни изисквания в областта на безопасността на храните, хуманното отношение към животните и опазването на околната среда като произведените в ЕС селскостопански продукти;
9. застъпва се за доброволното указване на произхода на суровините в преработените хранителни продукти и се противопоставя на задължителното посочване на мястото на произход на селскостопанските продукти в преработените и непреработените храни, тъй за европейската промишленост като това би предполагало високи разходи, които биха били диспропорционални спрямо потенциалната добавена стойност, произтичаща от тази мярка; съзнава, че европейската промишленост трябва вече да отговаря на стриктни изисквания по отношение на етикетирването, за да предоставя достоверна информация на потребителите; счита, че доброволното указване на произхода на суровините не следва да бъде пречка за вътрешния пазар;
10. счита, че политиката за качеството на селскостопанските продукти, например за етикетирването, следва да бъде съгласувана с другото законодателство на ЕС, което има отношение към въпроса; счита, че политиката за качеството на селскостопанските продукти следва да се провежда така, че да отчита разходите за новата политика, както и спецификата на отделни сектори, като например сектора на преработените селскостопански продукти;
11. общностните търговски стандарти изпълняват важна роля в производствената верига, като допринасят за прозрачността на пазара и за справедливи правила на конкуренция и улесняват освен това потребителя при сравнението на цените, размерите и качествата на продуктите; призовава следователно за запазването и

засилването на общностните търговски стандарти и се противопоставя на това частни организации да определят въпросните стандарти;

12. изразява съжаление относно факта, че въпреки опозицията на мнозинството държави-членки Европейската комисия пристъпи към премахването на практика на общностните стандарти за пускане на пазара в сектора на плодовете и зеленчуците, без да изчака окончателния резултат от дебата относно бъдещето на политиката за качество на Европейския съюз, като по този начин предопредели решенията, които предстоят да бъдат приети конкретно в тази област от Съвета и Европейския парламент;
13. счита, че селскостопанските продукти в Европейския съюз сами по себе си отговарят на стандарта за качество, тъй като се произвеждат съгласно законодателните разпоредби на ЕС в областта на качеството на продуктите, устойчивото производство и критериите, свързани с околната среда и хигиената (кръстосано спазване); счита освен това, че чрез отглеждането на селскостопански продукти се съхраняват културните пейзажи на Европа; твърди, предвид тези изисквания, че следва да бъде възможен етикет за качество „отгледан (произведен, направен) в Европа“;
14. приветства намерението на Комисията да създаде ново екологично лого на Европейския съюз, чрез което да се премахнат препятствията пред търговията с тези продукти на единния пазар; застъпва се за приемането на инициативи, необходими за стимулиране на търговията с биологични продукти на международно равнище; счита, че продуктите от трети държави следва да отговарят на същите изисквания, за да получат новото екологично лого на ЕС, и че контролът следва да се засили;
15. счита, че е необходимо да се поощрява доброволното етикетиране на други производствени методи, съобразени с опазването на околната среда и хуманното отношение към животните, по подобие на „интегрираното производство“, „паша на открито“ и „планинско селско стопанство“;
16. счита, че е важно да има уеднаквени определения за предоставената допълнителна информация, като например въглеродния отпечатък;
17. счита, че следва да се обмислят и алтернативни методи за предоставяне на информация, като например чрез интернет или върху касовата бележка;
18. приветства намерението на Комисията да въведе насоки за добри практики в сътрудничество със заинтересованите страни с цел уеднаквяване в рамките на възможното на частните сертификати за качество, за да може по този начин да се улесни адаптирането на производителите спрямо различните съществуващи системи, да се въведе взаимното признаване и да се намалят в максимална степен различията между частните и официалните системи за сертифициране, например по отношение на изискванията, свързани с околната среда;
19. изразява съжаление, че Комисията не посочва в своето съобщение необходимостта от подкрепа на мерките за стимулиране, които са толкова необходими за

рентабилизиране на положените от европейските селскостопански производители усилия в областта на качеството, безопасността на храните и околната среда. Счита, че насърчителните инструменти, с които разполага Европейският съюз, трябва да бъдат преразгледани, за да се подобри тяхната ефективност; предлага в този смисъл въведените наскоро помощи за насърчаване в сектора на винопроизводството да се приложат за пазара на Европейския съюз;

20. приветства създаването на нови, незадължителни запазени наименования като „планинско земеделие“ и призовава това да бъде придружено от подходящи информационни кампании, насочени към потребителите;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.1.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 51 -: 5 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Cristian Silviu Buşoi, Bill Newton Dunn, Crescenzo Rivellini, Renate Sommer, Struan Stevenson, Michail Tremopoulos, Anna Záborská

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	22.2.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 34 -: 4 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, Christophe Béchu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Miguel Angel Martínez Martínez, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Giancarlo Scotta', Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Salvatore Caronna, Spyros Danellis, Esther de Lange, Filip Kaczmarek, Hans-Peter Mayer, Maria do Céu Patrão Neves